

दानियलको पुस्तक - पैँतीसौँ

भविष्यवाणीसम्बन्धी रूपरेखाको उद्घाटन: विलियम मिलरको अन्तर्दृष्टि र आर्मागेडोनतर्फ लैजाने तीन उजाड पार्ने शक्तिहरू

Jeff Pippenger

2023-12-30

“अन्त्यको समय”मा, सन् 1798 मा, दानियलको पुस्तक, र अझ विशेष रूपमा उलाइ नदीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको दर्शन, खोलियो। त्यस दर्शनले 22 अक्टोबर, 1844 मा अनुसन्धानात्मक न्यायको आरम्भ भएको घोषणा गर्‍यो। त्यस सत्यको आधार बनेको पद दानियल अध्याय 8, र पद 14 हो। सन्देशको खोलिनु पहिचान गर्न चुनिएका सन्देशवाहक विलियम मिलरले दर्शनसँग सम्बन्धित सबै सत्यहरू कहिल्यै पूर्ण रूपमा बुझेका थिएनन्, तर उनलाई दिइएको कार्य उनले पूरा गरे।

मिलरले भविष्यवाणीसम्बन्धी वचनको आफ्नो अध्ययन आरम्भ गर्दा, बाइबलभित्रै पहिचान गरिएका र स्थापित गरिएका भविष्यवाणीको व्याख्यासम्बन्धी केही नियमहरूलाई उनले बुझ्न थाले। ती नियमहरू सङ्केतबद्ध भए र विलियम मिलरका व्याख्याका नियमहरूका रूपमा पहिचान गरिए। ती नियमहरू प्रेरणाद्वारा समर्थन गरिएका छन् र आइतबारको व्यवस्थाको समयमा कार्यकारी न्यायको आरम्भको घोषणा गर्नेहरूले प्रयोग गर्ने नियमहरूका रूपमा पहिचान गरिएका छन्। मिलरले साक्षी दिए कि उनले बाइबलको अध्ययन बाइबलको प्रारम्भदेखि नै आरम्भ गरे र आफूले त्यस समयमा विचार गरिरहेको कुरालाई जति-जति बुझ्दै गए, त्यति-त्यति मात्र अधि बढे। यस दृष्टिकोणबाट हेर्दा, मिलरले पहिचान गरेको पहिलो समय-भविष्यवाणी, जसले उनले 1844 मा परिपूर्ण भएको भनेर पहिचान गर्नुपर्ने सन्देशसँग सम्बन्ध राख्थ्यो, लेवीयव्यवस्था अध्याय २६ को “सात समय” नै थियो।

प्रेरणाले हामीलाई जानकारी दिन्छ कि अन्य पवित्र स्वर्गदूतहरूसहित स्वर्गदूत गब्रिएलले मिलरको मनलाई निर्देशन दिए, जसरी गब्रिएलले दानियल, प्रकाशक यूहन्ना र बाइबलका सबै अगमवक्ताहरूका मनहरूलाई निर्देशन दिएका थिए, किनकि गब्रिएललाई त्यो कार्य दिइएको थियो जुन शैतानले गुमाएको थियो। गब्रिएलको कार्य शैतानको पहिलो नाम, लुसिफर, द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो, जसको अर्थ “प्रकाशवाहक” हो। गब्रिएलले मिलरकहाँ भविष्यवाणीको ज्योति ल्याए, र त्यस ज्योतिको आज्ञापालनमा उनले त्यो सन्देश प्रस्तुत गरे जसले २२ अक्टोबर, १८४४ मा अनुसन्धानात्मक न्यायको उद्घाटनको घोषणा गर्‍यो।

पछिबाट हेर्ने दृष्टिले, विलियम मिलरको कार्यलाई बुझ्न इच्छुकहरूलाई, उहाँलाई भविष्यवाणीको वचनसम्बन्धी केही यस्ता अन्तर्दृष्टिहरू प्रदान गरिएका थिए, जसले निकट आइरहेको न्यायको सन्देशलाई संकलन गर्ने उहाँको कार्यका लागि कुज्जीहरूको काम गरे भन्ने कुरा चित्र सक्ने बनाउँछ। ती कुज्जीहरूमध्ये एक थियो, भविष्यवाणीको प्रयोगमा एक दिनले एक वर्षलाई प्रतिनिधित्व गर्छ भन्ने उहाँको पहिचान। अर्को थियो, उहाँले पत्ता लगाएका भविष्यवाणीका रेखाहरूलाई स्थान दिन र परस्पर मिलाउन प्रयोग गर्नुभएको एक भविष्यवाणीगत संरचना। त्यो संरचना परमेश्वरका जनहरू र परमेश्वरको पवित्रस्थानमा उजाड ल्याउने दुई शैतानी शक्तिहरूमाथि आधारित थियो। मिलरका सबै खोजहरू त्यही भविष्यवाणीगत संरचनामाथि स्थापित गरिएका थिए, जसले प्राचीन इस्राएलको समयदेखि लिएर ख्रीष्टको दोस्रो आगमनसम्म, लगातार परमेश्वरको पवित्रस्थान र परमेश्वरका जनहरू दुवैलाई कुल्चँदै आएको पहिले मूर्तिपूजकत्व र त्यसपछि पोपतन्त्रको इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो।

त्यो भविष्यवाणीसम्बन्धी संरचनाले उनलाई न्यायको प्रारम्भको रूपमा अक्टोबर २२, १८४४ लाई स्थापित गर्न आवश्यक पर्ने प्रत्येक सत्यलाई ठीकसँग पहिचान गर्न सक्षम बनायो। तर त्यो सत्य सीमित थियो, किनकि उनी भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासमा मूर्तिपूजकत्व र पोपतन्त्रपछि आउने तेस्रो सताउने शक्तिलाई देख्न सकेनन्। उनलाई त्यो सत्य देख्नु आवश्यक थिएन, किनकि उनको काम अक्टोबर २२, १८४४ को घोषणा गर्नु थियो, र तेस्रो सताउने

शक्तिको प्रकाश त्यस मितिपछि उधारिने थियो।

पैगन रोमका दुई उजाड पार्ने शक्तिहरूको संरचनामा, त्यसपछि पोपवादी रोमको संरचनामा, आफ्ना भविष्यसूचक बुझाइहरूलाई मिलाएर राख्ने सन्दर्भमा, दानियेलको पुस्तकमा “the daily” भनेर अनुवाद गरिएको शब्द पैगनवाद, अथवा पैगन रोमको प्रतीक हो भन्ने उनको बुझाइ थियो। “the daily” भनेर अनुवाद गरिएको “tamid” भन्ने शब्द दानियेलले पाँच पटक प्रयोग गरेका छन्। यो सधैं त्यस्तो प्रतीकसँग सम्बन्धित रूपमा प्रयोग गरिएको छ, जसले पोपतन्त्रलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ भन्ने कुरा मिलेरले ठीकसँग बुझेका थिए। “the daily” सँग सधैं सम्बन्धित रूपमा आउने पोपतन्त्रको प्रतीक दुईवटा प्रतीकद्वारा प्रस्तुत गरिएको छ। जुनसुकै अवस्थामा पनि, पोपसत्ताका ती दुई प्रतीकहरूले दुवैले पोपतन्त्रलाई नै पहिचान गराउँछन्; तथापि, जब दानियेलले “tamid” भन्ने शब्द प्रयोग गरे, जसलाई “the daily” भनेर अनुवाद गरिएको छ, त्यो सधैं पोपतन्त्रको प्रतीकसँगै र त्यसअघि प्रयोग गरिएको थियो। दानियेलको पुस्तकमा “the daily” सम्बन्धी मिलेरको बुझाइ नै उनले देखेको त्यस संरचनाको आधार बन्यो, जुन पैगनवादपछि पोपवाद आउने दुई उजाड पार्ने शक्तिहरूमा आधारित थियो। दानियेलको पुस्तकमा “the daily” लाई पैगनवादको रूपमा गरेको मिलेरको पहिचान एड्भेन्टवादभित्र एक विशाल विवाद बन्न नियत थियो, जो एड्भेन्टवादको दोस्रो पुस्तादेखि, अर्थात् १८८८ मा आरम्भ भएको पुस्तादेखि, सुरु भयो।

अक्टोबर २२, १८४४ को बुझाइको एउटा अंशको रूपमा मिलेरले पत्ता लगाएको पहिलो भविष्यसूचक सत्य लैव्यवस्था छब्बीसको “सात काल” थियो, र १८६३ मा अस्वीकार गरिएको मिलेरका स्थापित सत्यहरूमध्ये यो पहिलो थियो। त्यस अस्वीकृतिले एड्भेन्टवादको पहिलो पुस्ताको आरम्भ गरायो, जब उनीहरूले लाओडिसियाको उजाड-स्थानमा भौतारिन थाले। दोस्रो पुस्ताको आरम्भ १८८८ को मिनीयापोलिस महासभामा भयो, र त्यहाँ घटेको विद्रोहपछिको परिणामस्वरूप १९०१ मा मिलेरले “दैनिक” लाई मूर्तिपूजकत्वको रूपमा पहिचान गरेको कुराको अस्वीकार गर्ने शैतानी कार्य सुरु भयो। “दैनिक” को सही बुझाइ भविष्यवक्त्रीको मृत्युपछि मात्र पूर्णरूपमा परित्याग गरियो; उनैले मिलेरको “दैनिक” सम्बन्धी सही दृष्टिकोणको विरोधमा प्रवर्द्धन गरिँदै आएको विचार “स्वर्गबाट निष्कासित गरिएका स्वर्गदूतहरू” द्वारा ल्याइएको थियो भनी पहिचान गरेकी थिइन्। पूर्ण अस्वीकृति तेस्रो पुस्तामा, लगभग १९३१ तिर, सम्पन्न भयो। तेस्रो पुस्ताको आरम्भ १९१९ को बाइबल सम्मेलनलगत्तै W. W. Prescott द्वारा प्रकाशित The Doctrine of Christ शीर्षकको पुस्तकसँगै भएको थियो। १९१९ मा तेस्रो पुस्ताको आरम्भ भयो र १९५७ मा Questions on Doctrine पुस्तक प्रकाशित नहुँदासम्म यो जारी रह्यो।

मिलेरको कार्य हबकूकका दुई पाटीहरूमा (१८४३ र १८५० का अग्रगामी चार्टहरूमा) स्थापित भई स्पष्ट पारिएपछि, प्रभुले त्यसपछि यो सत्य प्रकट गर्न थाल्नुभयो कि त्यहाँ अर्को, तेस्रो, उजाड पार्ने शक्ति पनि हुनेछ, जो मूर्तिपूजकत्व र पापलतन्त्रको पछि आउनेछ र जसले परमेश्वरका जनहरूलाई पनि सताउनेछ।

“मूर्तिपूजकवादद्वारा, र त्यसपछि पोपशाहीद्वारा, शैतानले पृथ्वीबाट परमेश्वरका विश्वासी साक्षीहरूलाई मेटाइदिने प्रयत्नमा धेरै शताब्दीसम्म आफ्नो शक्ति प्रयोग गर्‍यो। मूर्तिपूजकहरू र पोपसमर्थकहरू एउटै अजिंजरको आत्माद्वारा प्रेरित थिए। तिनीहरूबीचको भिन्नता केवल यत्तिमात्र थियो कि पोपशाहीले परमेश्वरको सेवा गरिरहेको बहाना गर्दै अझ बढी खतरनाक र क्रूर शत्रुको रूप लियो। रोमनवादको माध्यमद्वारा शैतानले संसारलाई बन्दी बनायो। परमेश्वरको दाबी गर्ने मण्डली यस भ्रमको पङ्क्तिमा बगाइयो, र एक हजार वर्षभन्दा बढी समयसम्म परमेश्वरका जनहरूले अजिंजरको क्रोध सहनुप‍र्यो। अनि जब पोपशाही, आफ्नो बल खोसेर, सतावट गर्नबाट रोकिन बाध्य भयो, तब यूहन्नाले अजिंजरको स्वर प्रतिध्वनित गर्न, र उही क्रूर तथा ईश्वरनिन्दापूर्ण कार्यलाई अघि बढाउन उदाउँदै गरेको एउटा नयाँ शक्तिलाई देखे। यो शक्ति—जुन परमेश्वरको मण्डली र उहाँको व्यवस्थाको विरुद्ध युद्ध छेड्ने अन्तिम शक्ति हो—थुमाजस्ता सिङहरू भएको एउटा पशुद्वारा प्रतीकित गरिएको थियो। यसअघिका पशुहरू समुद्रबाट निस्केका थिए, तर यो चाहिँ पृथ्वीबाट उदायो, जसले यसद्वारा प्रतीकित राष्ट्रको शान्तिपूर्ण उदयलाई जनाउँछ। ‘थुमाजस्ता दुई सिङ’ले संयुक्त राज्य अमेरिकाको सरकारको चरित्रलाई सुन्दररीत्या प्रकट गर्दछ, जसरी त्यो यसको दुई आधारभूत सिद्धान्त—गणतन्त्रवाद र प्रोटेस्टेन्टवाद—मा व्यक्त भएको छ। यी सिद्धान्तहरू राष्ट्रको रूपमा हाम्रो शक्ति र समृद्धिको रहस्य हुन्। अमेरिकाका किनारमा

पहिलोपटक शरण पाएकाहरूले पोपवादका अहङ्कारी दाबीहरू र राजतान्त्रिक शासनको अत्याचारबाट मुक्त देशमा पुगेका छन् भनी आनन्द मनाए। तिनीहरूले नागरिक तथा धार्मिक स्वतन्त्रताको विस्तृत आधारशिलामाथि एउटा सरकार स्थापना गर्ने निश्चय गरे।” Signs of the Times, November 1, 1899.

मिलरले तेस्रो सतावट गर्ने शक्तिलाई देख्न सकेनन्, र यही कारणले उनको संरचना अपूर्ण थियो, यद्यपि आफ्नो कार्य पूरा गर्नका लागि त्यो पूर्णतः उपयुक्त थियो। सिस्टर ह्याइटले मिलरलाई परमेश्वरका चुनिएका सन्देशवाहक भनी चिन्हित गर्नुहुन्छ; साथै, आफ्नो कार्यमा उनी एलियाह र यूहन्ना बप्तिस्मादाताद्वारा पूर्वछायाङ्कित भएका थिए, आफ्नो कार्यको बोलावटमा एलीशाद्वारा, र आफ्नो मृत्युमा मोशाद्वारा। पवित्र इतिहासमा थोरै व्यक्तिहरू मात्र यस्ता छन् जसको विषयमा यस्तो टिप्पणी पाइन्छ कि स्वर्गदूतहरू तिनीहरूलाई पुनर्जीवित गर्न चिहानछेउमा प्रतीक्षारत छन्; तर मिलरको विषयमा यही टिप्पणी गरिएको छ। उनको कार्य जुन इतिहासमा उनी उठाइए, त्यसद्वारा सीमित थियो भन्ने तथ्य मिलरको अवमूल्यन गर्ने कथन होइन; बरु, यदि उनको कार्यलाई परमेश्वरको भविष्यवाणीमय वचनको साँचो ज्योतिमा विचार गर्ने हो भने, यो केवल मान्य गर्नुपर्ने एक आवश्यकता हो।

मिलरलाई विशिष्ट स्वर्गदूतीय निर्देशन दिइयो, जसले उनलाई मूर्तिपूजकत्वपछि पोपतन्त्रद्वारा आएको दुई उजाड पार्ने शक्तिहरूमा आधारित एक भविष्यवाणीगत रूपरेखा निर्माण गर्न सक्षम बनायो। यही कारणले, ती दुई शक्तिहरूद्वारा सम्पन्न गरिएको उजाडपनभन्दा परको इतिहासलाई पहिचान गर्ने भविष्यवाणीहरू मिलरद्वारा गलत रूपमा बुझिए। तथापि, ती गलत बुझाइहरूमध्ये कुनै पनि हबकूकका दुई पवित्र पट्टिकाहरूमा प्रवेश गर्न सकेन, जहाँ मिलरको कार्यद्वारा स्थापित गरिएका आधारहरू चित्रात्मक रूपमा प्रस्तुत गरिएका थिए। यसैले नै प्रेरणाले 1843 को चार्टको विषयमा यो अभिलेख गर्न सक्यो कि त्यो प्रभुको हातद्वारा निर्देशित थियो।

“प्रभुले मलाई देखाउनुभयो कि 1843 को चार्ट उहाँकै हातद्वारा निर्देशित थियो, र यसको कुनै पनि भाग परिवर्तन गरिनु हुँदैन; कि अंकहरू उहाँले चाहनुभएको जस्तै थिए। कि उहाँको हात त्यसमा रहेको केही अंकहरूको त्रुटिमाथि थियो र त्यसलाई ढाकिरहेको थियो, ताकि उहाँको हात हटाइने समयसम्म कसैले पनि त्यसलाई देख्न नसकोस्।

“त्यसपछि मैले ‘Daily’ को सम्बन्धमा देखें कि ‘sacrifice’ भन्ने शब्द मानिसको बुद्धिद्वारा थपिएको थियो, र त्यो मूल पाठसँग सम्बन्धित छैन; र न्यायको घडीको पुकार दिनेहरूलाई प्रभुले त्यसको सही दृष्टिकोण दिनुभयो। 1844 अघि, जब एकता विद्यमान थियो, प्रायः सबैजना ‘Daily’ सम्बन्धी सही दृष्टिकोणमा एकताबद्ध थिए; तर 1844 पछि, भ्रमको अवस्थामा, अन्य दृष्टिकोणहरू अँगालिएका छन्, र त्यसपछि अन्धकार र अन्योल आएको छ।” Review and Herald, November 1, 1850.

स्वर्गदूतहरूको निर्देशनमा मिलरद्वारा सङ्कलित सत्यहरू प्रभुद्वारा नै निर्देशित थिए, र 1843 को चार्टको अनुमोदनभित्र प्रेरणाले मिलरको यो बुझाइ—“the daily” ले पगानवादलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ—सही थियो भनी समावेश गर्‍यो। हिब्रू शब्द “tamid,” जसलाई “the daily” भनेर अनुवाद गरिएको छ, दानियलको पुस्तकमा पाँच पटक देखा पर्छ, र यसले सधैं पगानवादपछि पोपवाद आउने दुई उजाड पार्ने शक्तिहरूबीचको सम्बन्धलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

“दैनिक”लाई मूर्तिपूजकतावादको प्रतीकका रूपमा मिलरले बुझेको कुरा उनले प्रयोग गरेको भविष्यसूचक संरचनामा नितान्त आवश्यक थियो, किनकि मूर्तिपूजकतावादपछि पोपतन्त्र आउने क्रमिक सम्बन्ध नै उनले बुझ्न प्रेरित गरिएका सबै भविष्यवाणीहरूलाई एकरूप पार्ने क्रममा उनको सन्दर्भ-बिन्दु बन्यो।

“अन्तको समय” मा, अर्थात् 1798 मा, दानियलको पुस्तक खोलियो, र जुन प्रमुख खण्डलाई सिस्टर ह्याइटले आगमन आन्दोलनको “केन्द्रीय स्तम्भ” र “आधार” भनेर पहिचान गर्नुभयो, त्यो दानियल अध्याय आठ, पद चौध थियो।

“अन्य सबैभन्दा बढी, जुन धर्मशास्त्रले आगमन-विश्वासको जग र केन्द्रीय स्तम्भ दुवैको काम गरेको थियो, त्यो घोषणा यही थियो, ‘दुई हजार तीन सय दिनसम्म; त्यसपछि पवित्रस्थान शुद्ध पारिनेछ।’ [दानिएल 8:14.]” द

ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 409.

चौधौं पद तेह्रौं पदको उत्तर हो, र प्रश्नको सन्दर्भबिना त्यो उत्तर निरर्थक हुन्छ।

तब मैले एक पवित्र जन बोलिरहेको सुनेँ, र अर्को पवित्र जनले बोल्ने त्यस निश्चित पवित्र जनलाई भने, “नित्य बलिदान, उजाड पार्ने अपराध, तथा पवित्रस्थान र सेनादल दुवैलाई पैतालामुनि कुल्चन दिइने विषयको यो दर्शन कति समयसम्म रहनेछ?” अनि उसले मलाई भन्यो, “दुई हजार तीन सय दिनसम्म; त्यसपछि पवित्रस्थान शुद्ध पारिनेछ।” दानिएल 8:13, 14

यी दुई पदहरू त्यस ज्ञान-वृद्धिको प्रतीक हुन्, जुन १७९८ मा “अन्तको समय” मा दानियलको पुस्तकको मोहोर खोलिएको उत्पन्न भयो। तेह्रौं पदले ती दुई उजाड पार्ने शक्तिहरूलाई चिन्हित गर्दछ, जसको आधारमा मिलरले आफ्नो भविष्यवाणीसम्बन्धी नमूना निर्माण गरे। मिलरले तेह्रौं पदमा भएको “नित्य” लाई मूर्तिपूजकवादको रूपमा, र “उजाड पार्ने अपराध” लाई पोपवादको रूपमा पहिचान गरे। यो चिन्नु महत्त्वपूर्ण छ कि स्वर्गदूतहरूले मिलरलाई बुझ्न अगुवाइ गरेको भविष्यवाणीसम्बन्धी नमूना, ती दुई पदहरूमा पहिचान गरिएको छ, जसले १७९८ मा इतिहासमा आएको ज्ञान-वृद्धिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। तथापि, भविष्यवाणीको मञ्चमा प्रकट भई परमेश्वरका जनहरूलाई सताउने अर्को शक्तिलाई देख्न मिलरलाई दिइएको थिएन।

“मैले देखेँ कि दुई सिङ्ग भएको जनावरको मुख अजिङ्गरको मुख थियो, र यसको शक्ति यसको टाउकोमा थियो, अनि आदेश यसको मुखबाट निस्कनेछ। त्यसपछि मैले व्यभिचारिणीहरूको आमा देखेँ; कि आमा छोरीहरू होइन, तर तिनीहरूबाट अलग र पृथक् थिइन्। उनको दिन भइसकेको छ, र त्यो बितिसकेको छ, र उनकी छोरीहरू, अर्थात् प्रोटेस्टेन्ट सम्प्रदायहरू, त्यसपछि मञ्चमा आउन र आमाले सन्तहरूलाई सताउँदा राखेको उही मनोभावलाई कार्यरूपमा प्रकट गर्न आउनेहरू थिए। मैले देखेँ कि जसरी आमा शक्तिमा घट्दै गएको छिन्, छोरीहरू बढ्दै गइरहेका थिए, र चाँडै तिनीहरूले त्यो शक्ति प्रयोग गर्नेछन्, जुन कुनै समय आमाले प्रयोग गरेकी थिइन्।” Spalding and Magan, 1.

तेस्रो शक्तिलाई देख्न नसक्नु मिलरलाई त्यस्ता निष्कर्षहरूमा पुग्न बाध्य बनायो, जो सीधै गलत थिए। मिलरले प्रकाश १३ को समुद्री पशुलाई मूर्तिपूजक रोम र भूमिको पशुलाई पापसीय रोमको रूपमा पहिचान गरे। प्रकाश अध्याय १७ को उनको प्रयोग पनि पापतन्त्रको दोस्रो उजाड पार्ने शक्तिभन्दा परसम्म फैलिएको भविष्यवाणीगत इतिहासलाई देख्न नसक्ने उनको असमर्थताका कारण त्रुटिपूर्ण थियो। यही कारणले, जब मिलरले दानिएलको भविष्यवाणीमा रोमी शक्तिलाई पहिचान गरे, उनले तिनीहरूलाई दुई चरणमा प्रकट भएको एउटै शक्तिको रूपमा लिए। त्यो त्यतिबेला पनि र अहिले पनि एक सही प्रयोग हो, तर यसले उनलाई बाइबलीय भविष्यवाणीका राज्यहरूलाई रोमद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको चौथो राज्यभन्दा पर पुग्ने कुनै वस्तुका रूपमा बुझ्नबाट रोकेको थियो। उनले रोमको चौथो राज्यका दुई चरणहरू—मूर्तिपूजक रोम र पापसीय रोमको रूपमा—देखे र पहिचान गरे, तर पापसीय रोम नै पाँचौं राज्य पनि हो, जसको पछि छैटौं राज्य आउने थियो, भन्ने कुरा देख्न सकेनन्।

दानियेल अध्याय दुईमा, मिलरवादीहरूले बाइबलको भविष्यवाणीको पाँचौं राज्यका तत्त्वहरूलाई चौथो राज्यसँग एकसाथ जोडे। आधारभूत तहमा तिनीहरूको अनुप्रयोग सही थियो, तर अपूर्ण थियो, किनकि बाइबलको भविष्यवाणीका राज्यहरूको पहिलो सन्दर्भ राज्यहरूको अन्तिम सन्दर्भसँग मिल्नुपर्छ, यसकारण कि येशू, अल्फा र ओमेगा हुनुहुँदा, सधैं अन्त्यलाई आरम्भद्वारा चित्रण गर्नुहुन्छ। क्रमशः आउने दुई राज्यहरूबीचको भिन्नता देख्न असमर्थ हुँदा, मिलरका लागि प्रकाश अध्याय बाह्रले मूर्तिपूजकत्वलाई (अजिङ्गर) पहिचान गरिरहेको छ, र प्रकाश अध्याय तेह्रको समुद्री पशुलाई पापत्व (पशु) को रूपमा, तथा प्रकाश अध्याय तेह्रको स्थलीय पशुलाई धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवाद (झूटो अगमवक्ता) को रूपमा पहिचान गरिरहेको छ भन्ने कुरा चित्र असम्भव बन्यो।

मिलरले प्रकाशको पुस्तकको बाह्रौं र तेह्रौं अध्यायमा अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्तालाई क्रमिक तीन राज्यहरूका रूपमा देख्न सकेनन्, र यसरी आफ्नो अगमवाणीसम्बन्धी तर्कअनुसार उनले यी दुई अध्याय संसारलाई आर्मागिडोनतर्फ डोच्याउने ती तीन शक्तिहरूको क्रमिक चित्रण होइनन् भनी मात्र बाध्य भए। मिलरलाई दिइएको

ज्योति उनको पुस्ताका लागि सिद्ध ज्योति थियो, र उनको पुस्तालाई त्यही ज्योतिद्वारा जाँचियो।

तीन उजाड पार्ने शक्तिहरू (अजिङ्गर, जनावर र झूटा अगमवक्ता) को ज्योति “अन्तको समय” मा, सन् 1989 मा, Future for America लाई दिइयो। सोभियत संघको पतनसँगै, दानियल अध्याय एघारको पद चालीसको परिपूर्तिमा, जुन दानियलको खण्ड खोलियो, त्यो तेस्रो स्वर्गदूतको ज्योति थियो, जबकि मिलरलाई पहिलो स्वर्गदूतको ज्योति दिइएको थियो। दानियल एघारका अन्तिम छ पदहरू Future for America को आन्दोलनको आधार र केन्द्रीय स्तम्भका रूपमा देखिए, र दानियल अध्याय एघारको पद चालीसले त्यस ज्योतिको सार प्रस्तुत गर्छ, जसरी दानियल अध्याय आठका पद तेह्र र चौधले मिलेराइट आन्दोलनमा खोलिएको ज्योतिको सार प्रस्तुत गरेका थिए।

अन्त्यकालमा दक्षिणका राजाले त्यसको विरुद्धमा धक्का दिनेछ; र उत्तरका राजा रथहरू, घोडचढीहरू, र धेरै जहाजहरू सहित आँधीझैँ त्यसको विरुद्धमा आउनेछ; अनि त्यसले ती देशहरूमा प्रवेश गर्नेछ, र बाढीझैँ उम्लेर अघि बढ्नेछ। दानिएल 11:40।

यस पदले सन् १७९८ मा “अन्तको समय” मा दक्षिणका राजा र उत्तरका राजाबीच आरम्भ भएको एउटा युद्धलाई पहिचान गराउँछ। दक्षिणका राजाले नास्तिक फ्रान्सलाई प्रतिनिधित्व गर्दथ्यो, जसले त्यही वर्ष पोपसत्तामाथि घातक चोट पुर्‍यायो। त्यहाँ पोपसत्तालाई उत्तरका राजाको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। भविष्यसूचक रूपमा सन् १७९८ मा फ्रान्स, दानियल अध्याय सातका दस राज्यहरूमध्ये एक दशांश थियो। ती दस राज्यहरूले मूर्तिपूजक रोमलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र मूर्तिपूजक रोमले अजिङ्गरलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। पोपसत्ता (उत्तरका राजा) ले पशुलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। यस पदले आरम्भमा घातक चोट पाएको उत्तरका राजा (पोपसत्ता) ले अन्ततः दक्षिणका राजा (नास्तिकताका राजा) विरुद्ध प्रतिकार गर्नेछ भन्ने कुरा पहिचान गराउँछ। जब पोपसत्ताले प्रतिकार गर्‍यो, तब नास्तिकताका राजा फ्रान्स राष्ट्रबाट सरेर सोभियत संघको महासंघमा पुगेको थियो। फ्रान्स एउटा राष्ट्र थियो, तर पदमा पोपसत्ताले दक्षिणका राजा विरुद्ध प्रतिकार गर्दा, दक्षिणका राजालाई “देशहरू” भनेर चिनाइएको थियो, जस्तै पूर्व सोभियत संघ पनि थियो।

जब उत्तरका राजा (पापतन्त्र) ले प्रत्याक्रमण गर्‍यो, तब त्यससँग “रथहरू,” “घोडचढीहरू,” र “धेरै जहाजहरू” पनि आए। रथहरू र घोडचढीहरू सैनिक शक्तिका प्रतीक हुन्, र जहाजहरू आर्थिक शक्तिका प्रतीक हुन्। सोभियत संघलाई परास्त गर्ने उद्देश्यले पापतन्त्रसँग अशुद्ध गठबन्धन बनाएको शक्ति संयुक्त राज्य अमेरिका थियो, र प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्रमा संयुक्त राज्य अमेरिकाका यी दुई शक्तिहरू यसरी पहिचान गरिएका छन्—हथियारको बल र आर्थिक दबाबद्वारा संसारलाई पापीय अधिकारको छाप ग्रहण गर्न बाध्य पार्ने यसको क्षमता। मानिसहरूलाई त्यस छापविना किनबेच गर्न निषेध गरिनेछ, र त्यसपछि अझ अगाडि, त्यस छापविना मानिसहरूलाई मृत्युदण्ड दिइनेछ।

चालीसौँ पदले सिधै अजिङ्गरलाई (दक्षिणका राजा), जनावरलाई (पापतन्त्र) र झूटा अगमवक्तालाई (संयुक्त राज्य अमेरिका) पहिचान गर्दछ। सन् १९८९ मा “अन्तको समय” का लागि आधारभूत पदले संसारलाई हार्मागिदोनतर्फ डोर्‍याउने तीन उजाड पार्ने शक्तिहरूलाई पहिचान गर्दछ, जसरी मिलेराइट आन्दोलनका आधारभूत पदहरूले मूर्तिपूजकत्वका दुई उजाड पार्ने शक्तिहरू, र त्यसपछि पापतन्त्रलाई, पहिचान गरेका थिए।

यो पद दक्षिणका राजासँग र उत्तरका राजाबीचको एक युद्धबाट आरम्भ हुन्छ। पदको आरम्भमा (1798) दक्षिणका राजा विजयी हुन्छन्, तर पदभित्र उत्तरका राजाले प्रतिआक्रमण गरी दक्षिणका राजामाथि विजय प्राप्त गर्छन्। पदको आरम्भले उत्तरका राजा र दक्षिणका राजाबीचको युद्धलाई चिह्नित गर्छ, र पदमा समाविष्ट सन्देशको अन्त्यभागमा पनि उत्तर र दक्षिणका राजाहरूबीचको उही युद्ध चित्रित गरिएको छ, तर यसको परिणाम विपरीत छ। आरम्भले 1798 मा “अन्तको समय” लाई चिह्नित गर्‍यो, र अन्त्यको युद्धले 1989 मा “अन्तको समय” लाई चिह्नित गर्छ। यस पदले आफ्नो लिखित साक्ष्यभित्र आरम्भ र अन्त्य, अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षर समेटेको छ।

यस पदको वास्तविक इतिहास सन् १९८९ मा सोभियत संघको पतनपछिसम्म निरन्तर अघि बढ्दै पद एकचालीसको आइतबारको व्यवस्थासम्म पुग्यो। आइतबारको व्यवस्थाको समयमा द्रुत घटनाहरूको एक शृङ्खलाद्वारा आधुनिक

बाबेलको त्रिविध एकता स्थापित हुन्छ। त्यसैले पद चालीस सन् १७९८ मा घातक घाउ दिइँदा र टायरकी वेश्यालाई बिर्सिँदा आरम्भ हुन्छ। यस पदले प्रतिनिधित्व गर्ने इतिहास पद एकचालीसको आइतबारको व्यवस्थामा पूर्णतः समाप्त हुन्छ, जहाँ घातक घाउ निको पारिन्छ र टायरकी वेश्यालाई स्मरण गरिन्छ। आरम्भ र अन्त्यको हस्ताक्षर केवल पदमा पाइने पाठमाथि मात्र लेखिएको छैन, तर पदले प्रतिनिधित्व गर्ने सम्पूर्ण इतिहासमाथि पनि लेखिएको छ। यस पदले त्यस्तो भविष्यवाणीसम्बन्धी रूपरेखा पहिचान गराउँछ, जुन केवल मूर्तिपूजकत्व (अजिङ्गर) र पोपवाद (पशु) माथि मात्र आधारित छैन, तर यसले संसारलाई आमर्गिडनतर्फ डोर्‍याउने तीन उजाड पार्ने शक्तिहरूको संरचना पहिचान गराउँछ।

मिलरको भविष्यवाणीसम्बन्धी ढाँचाले परमेश्वरको अनुसन्धानात्मक न्यायको आगमनको घोषणा गर्‍यो, र Future for America को भविष्यवाणीसम्बन्धी ढाँचाले परमेश्वरको कार्यान्वयनात्मक न्यायको आगमनको घोषणा गर्दछ। १९८९ मा “अन्तको समय”मा, सोभियत सङ्घको पतनसँगै दानियल एघारका अन्तिम छ पदहरू उघारिँदा परीक्षा र शुद्धीकरणको त्रि-चरणीय प्रक्रिया आरम्भ भयो। मिलरले केवल मूर्तिपूजकत्व र पोपवाद मात्र देखे, र धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवाद नदेखेको भिन्नतालाई, १७९८ मा उघारिएको उलाइ नदीको दर्शनलाई ठीकसँग बुझ्नका लागि, अवश्य बुझिनुपर्छ।

हामी त्यस विचारलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“हामीसँग गुमाउनलाई कुनै समय छैन। संकटपूर्ण समयहरू हाम्रो अगाडि छन्। संसार युद्धको आत्माले उद्देलित भएको छ। चाँडै भविष्यवाणीहरूमा भनिएका सङ्कटका दृश्यहरू घटित हुनेछन्। दानियल अध्याय ११ मा रहेको भविष्यवाणी लगभग आफ्नो पूर्ण परिपूर्तिसम्म पुगेको छ। यस भविष्यवाणीको परिपूर्तिमा घटित भएको इतिहासको धेरै अंश पुनः दोहोरिनेछ।”

“तीसौँ पदमा यस्तो एउटा शक्तिको विषयमा भनिएको छ कि ‘३० देखि ३६ पदहरूसम्म उद्धृत।’”

“यी शब्दहरूमा वर्णन गरिएका जस्तै दृश्यहरू घटित हुनेछन्।” Manuscript Releases, number 13, 394.